

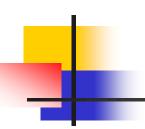
เอกสารประกอบการอบรม ส่วนที่ 1 วิชาโครงสร้างข้อมูล

ค่ายคอมพิวเตอร์โอลิมปิก สอวน. ค่าย 2 2/2566 ศูนย์โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย - มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ระหว่างวันที่ 18 มีนาคม - 3 เมษายน 2567

โดย

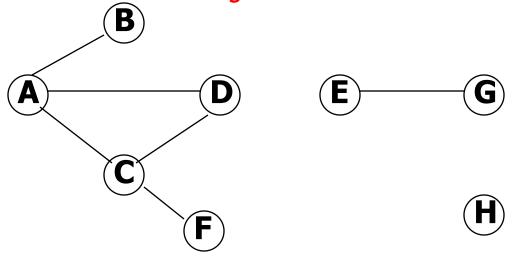
สาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

กราฟ (Graph)

กราฟ (Graph)

 กราฟ ประกอบไปด้วยกลุ่มของโนด (node) ที่เรียกว่า vertices และ เส้นเชื่อมระหว่างโนดเรียกว่า edges ดังภาพ

เซตของ vertices คือ {A,B,C,D,E,F,G,H}

เซตของ edges คือ {(A,B),(A,D),(A,C),(C,D),(C,F),(E,G),(A,A)}

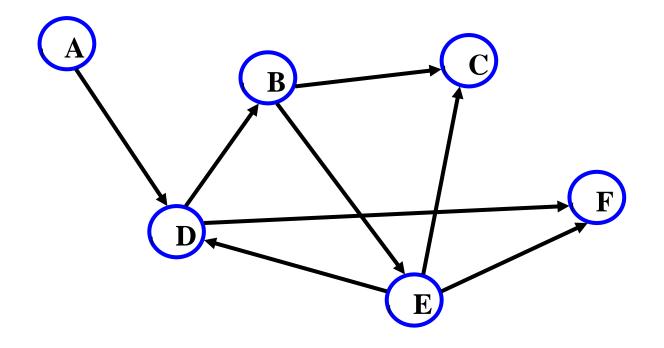

กราฟ (Graph)

- กราฟไม่จำเป็นต้องเป็น tree แต่ tree เป็นกราฟ
- ไม่จำเป็นที่ทุก vertex ต้องมี edge มาเชื่อม
- vertex ในกราฟอาจจะชี้ไปยัง vertex อื่นๆ ในกราฟก็ได้ ไม่จำกัด
- เราจะกล่าวว่าโนด n *incident* กับ edge x เมื่อ n เป็นหนึ่งในสอง โนดที่เชื่อมกับ edge x
- degree ของโนด หมายถึงจำนวน edge ที่เชื่อมเข้ามาที่โนดนั้น

กราฟแบบมีทิศทาง

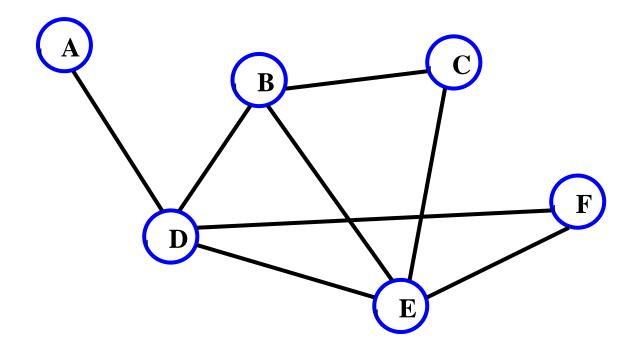

Directed graph หรือ digraph เป็นกราฟที่เส้นเชื่อม (edge) ระหว่างคู่ ของโนดมีลูกศร (arrow) แสดงทิศทางจากโนดแรกในคู่ ไปยังโนดที่สอง (ถูก ชี้ด้วยลูกศร) และ เราเรียก edge ของ digraph ว่า arcs

กราฟไม่มีทิศทาง

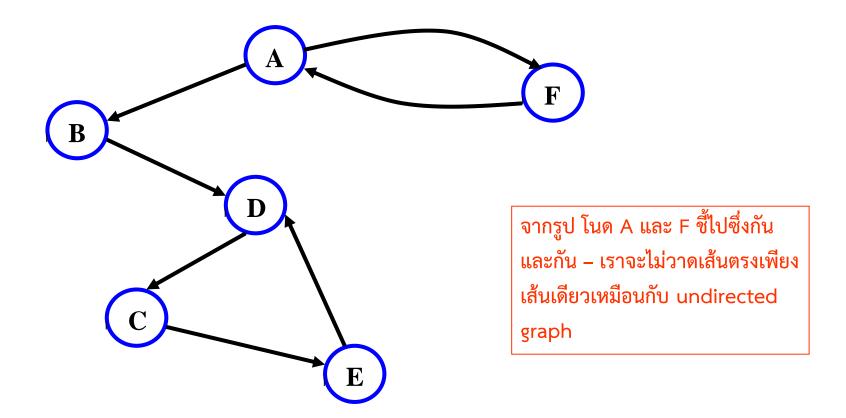

Undirected graph เป็นกราฟที่ไม่มีทิศทางระหว่าง 2 vertices โดยสามารถไปได้ทั้ง 2 ทิศทาง จากภาพ แต่ละ edge จะชี้ไปสองทิศทาง กล่าวคือ A ชี้ไปที่ D และ D ชี้ไปที่ A

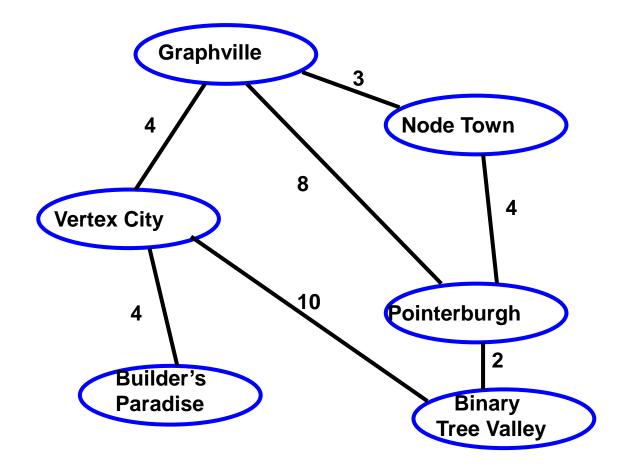

รูปแบบอื่นของ Digraph

กราฟแบบมีน้ำหนัก

Path

- Path หมายถึง เส้นทางที่มีการเชื่อมต่อกันของโนด หรือ ลำดับ ของ edge ที่เชื่อมต่อไปในทิศทางเดียวกัน
- path จากโนดหฎี่งไปยังตัวมันเองเรียกว่า cycle.
- ถ้ากราฟมี cycle จะเป็น cyclic graph ถ้าไม่มีเป็น acyclic graph

จากรูปมี

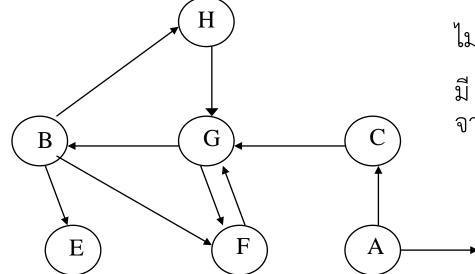
1 path ความยาว 1 จาก A ไป C

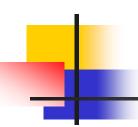
2 paths ความยาว 2 จาก B ไป G

1 path ความยาว 3 จาก A ไป F

ไม่มี path จาก B ไป C

มี cycle จาก B ไป B จาก F ไป F และ จาก H ไป H

การนำกราฟไปใช้แก้ปัญหา

โจทย์ : หาเส้นทางบินตรงจากเมืองหนึ่งไปเมืองหนึ่งโดยผ่านเมืองอื่น น้อยที่สุด

วิธีการแก้ปัญหา : ใช้ directed graph ในการโมเดลเครือข่ายของเส้นทางการ บินของสายการบิน โดย

- ให้ vertices แทนชื่อเมืองที่มีสนามบิน
- direct arcs แสดงเส้นทางบินที่เชื่อมระหว่างเมือง
- การหาเส้นทางบินตรงเท่ากับการหา shortest path หรือหาจำนวน arcs ที่น้อยที่สุดจาก vertex เริ่มต้นไปยัง vertex ปลายทาง

โครงสร้างที่ใช้เก็บ Graph

- Adjacent vertices คือ 2 vertices ใดๆในกราฟที่ถูกเชื่อมต่อ ด้วย edge เรากล่าวว่า vertex A *adjacent* กับ vertex B เมื่อมี edge ชี้จาก A ไป B
- โครงสร้างที่นิยมใช้ในการสร้างกราฟได้แก่
 - adjacency matrix
 - adjacency list

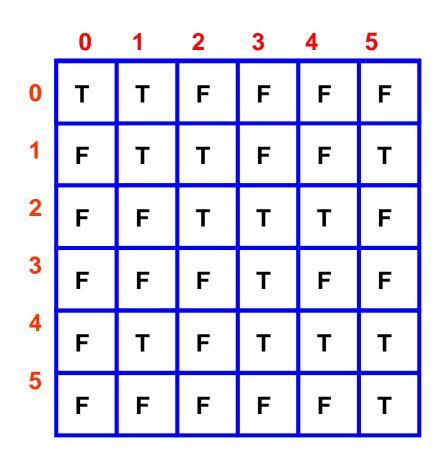

Adjacency Matrix

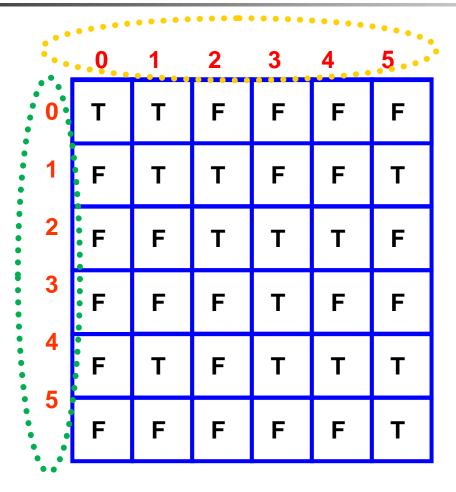
Adjacency matrix

เป็นอะเรย์สองมิติของตัว แปรที่มีค่าเป็น Boolean

• โหนดในกราฟจะถูกให้ค่า ตั้งแต่ 0 ถึง n-1 โดยที่ n เป็นจำนวนโหนดทั้งหมดใน กราฟ

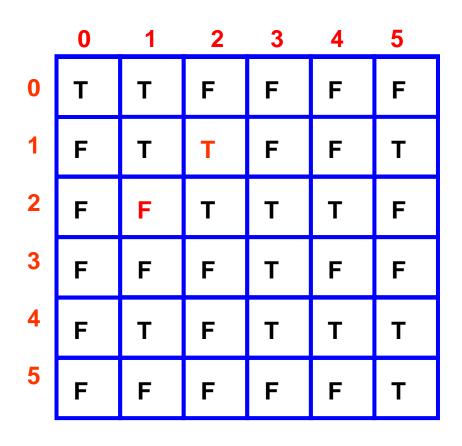

- แถวแสดงหมายเลขของ vertex ที่มี edge ชื้ออก
- คอลัมภ์แสดงหมายเลขของ vertex ที่มี edge ชี้เข้า
- ค่าในจุดตัดของแถวและคอลัมภ์
 - ถ้าเป็น T แสดงว่ามี edge ระหว่าง โหนดหมายเลข (แถว) ชี้ไปยังโนด หมายเลข (คอลัมภ์)
 - ถ้าเป็น F แสดงว่าไม่มี edge ระหว่างโหนดหมายเลข (แถว) ชี้ไป ยังโหนดหมายเลข (คอลัมภ์)

<u>ตัวอย่าง</u> :

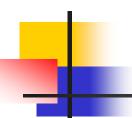
โหนด 1 ชี้ไปยังโหนด 2 (ค่าเป็น T) แต่ โหนด 2 ไม่ได้ชี้ไปยังโหนด 1

หมายเหตุ: เราสามารถวาดกราฟได้ จาก adjacency matrix โดยตำแหน่ง ของโหนดอาจไม่ได้เรียงลำดับ เหมือนเดิมแต่เส้นทางเชื่อมของโหนด ต้องเหมือนกัน

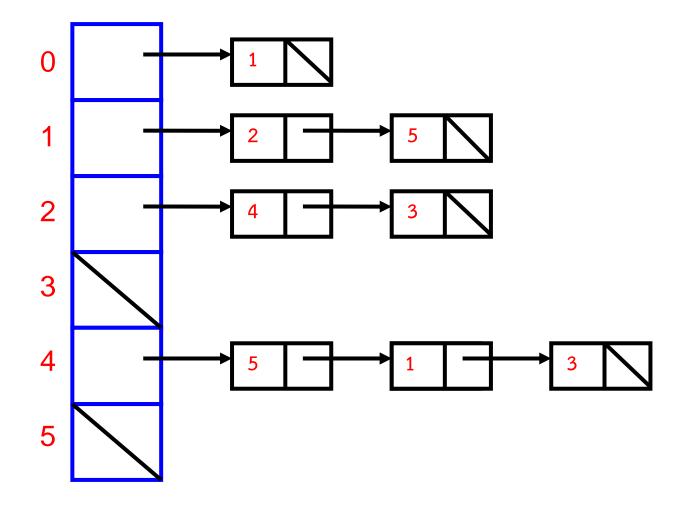

Adjacency List

- Adjacency list เป็นอะเรย์ของ linked lists
- Vertices จะถูกให้หมายเลขตั้งแต่ 0 ถึง n 1
- หมายเลข index ในอะเรย์จะเป็นที่เก็บข้อมูลของ vertex หมายเลข เดียวกัน
- Vertex ที่อะเรย์ช่องใดๆ จะเชื่อมต่อกับโหนดที่อยู่ใน linked list ของ ช่องนั้น

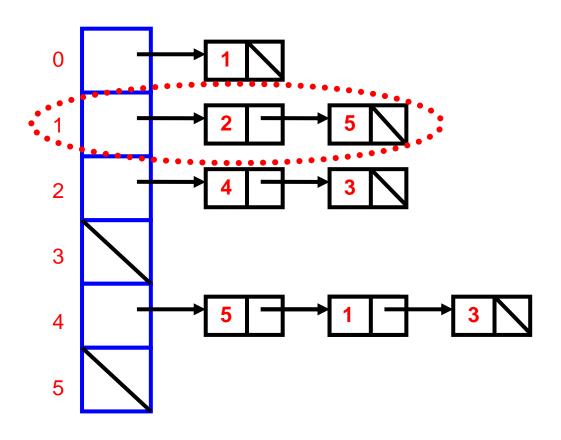

Adjacency List (cont.)

Adjacency List (cont.)

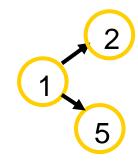

<u>จากรูป</u>:

Vertex 1 is adjacent to vertex 2

Vertex 1 is adjacent to vertex 5

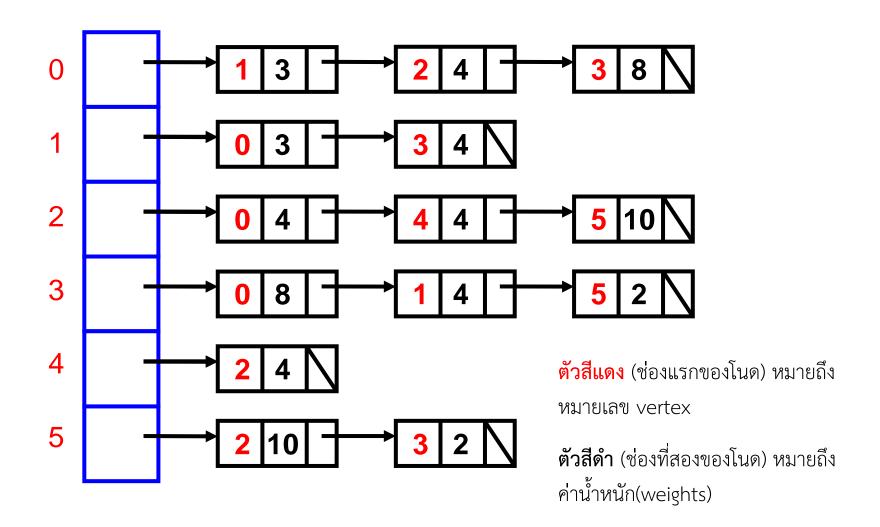
Vertex 2 อาจจะเชื่อมหรือไม่เชื่อมต่อ กับ Vertex 5 ก็ได้ ดังภาพด้านล่างนี้

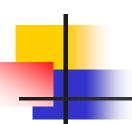

Vertex 3 ลิสต์เป็นลิสต์ว่างหมายถึงไม่ เชื่อมต่อกับ vertex ใดเลย

Adjacency List for Weighted Graph

การเก็บข้อมูลของ Vertex

- โดยปกติแล้ว เราจะไม่เก็บข้อมูลอื่นๆ นอกจากหมายเลขของ vertex ไว้ใน โนดของลิสต์ใน adjacency list เนื่องจากข้อมูลอื่นของ vertex อาจจะใช้เนื้อที่ ขนาดใหญ่ และจะเกิดความซ้ำซ้อนของข้อมูลใน adjacency list เพราะใน หลายลิงค์ลิสต์อาจจะเก็บข้อมูลของ vertex เดียวกันทำให้เกิดความซ้ำซ้อน และเปลืองเนื้อที่
- ดังนั้น ถ้าต้องการเก็บข้อมูลอื่นของ vertex เรามักจะแยกเก็บในอะเรย์ ต่างหาก โดยใช้หมายเลข index ของอะเรย์นี้เป็นตัวเชื่อมโยงไปยัง vertex ที่ เก็บอยู่ในอะเรย์ของ adjacency list

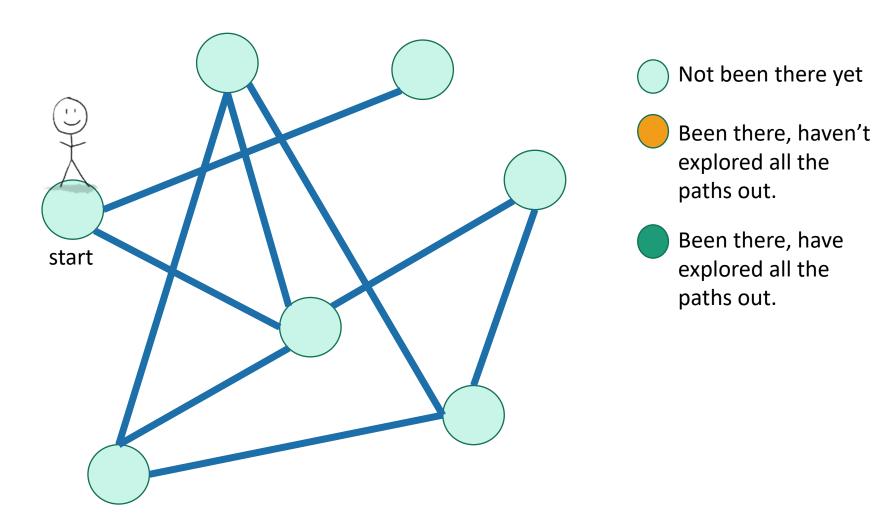
Adjacency Matrix vs. Adjacency List

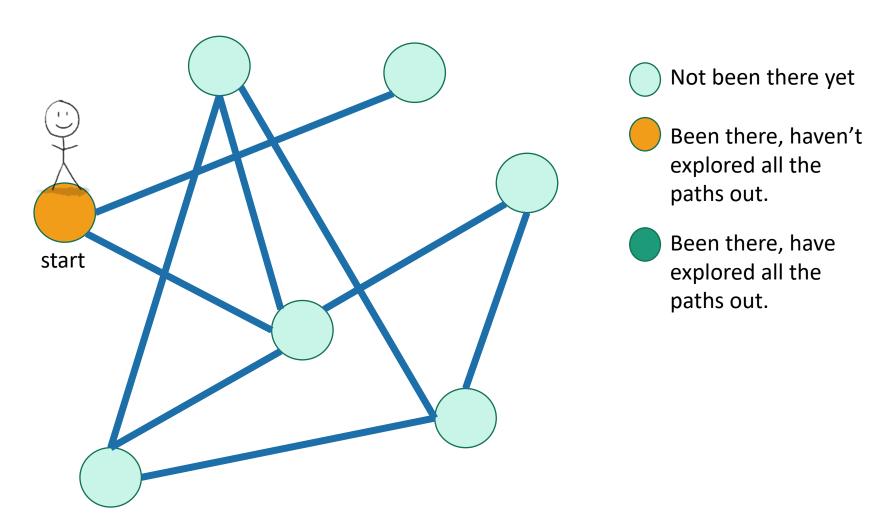
- ความเร็วของการใช้ adjacency matrix หรือ adjacency list ขึ้นกับ อัลกอริทึมที่ใช้
 - ถ้าอัลกอริทึมที่ใช้ต้องการรู้ว่ามีเส้นทางเชื่อมตรงระหว่างสอง vertices หรือไม่ การใช้ adjacency matrix จะทำงานได้เร็วกว่า
 - ถ้าอัลกอริทึมที่ใช้ถูกเขียนมาเพื่อประมวลผลลิงค์ลิสต์ใน adjacency list แบบที่ ละโหนด การใช้ adjacency list จะทำงานได้เร็วกว่า
- ถ้าความเร็วของการใช้ adjacency matrix หรือ adjacency list ใกล้เคียง กัน ให้พิจารณาจากพื้นที่หน่วยความจำที่ต้องใช้ (space complexity)
 - Space complexity จะเป็นการพิจารณาถึงเนื้อที่ของหน่วยความจำที่ต้อง ใช้เมื่อขนาดของปัญหา (ขนาดของข้อมูล) เปลี่ยนไป

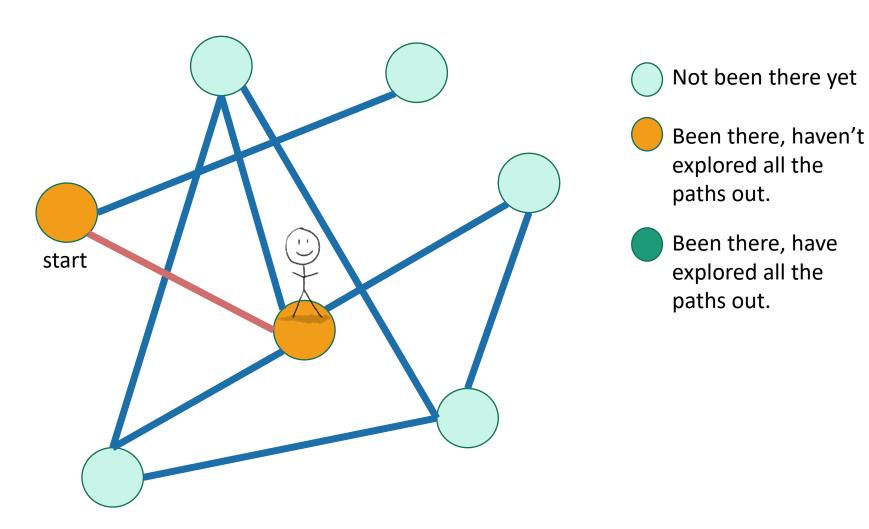
Graph Traversal

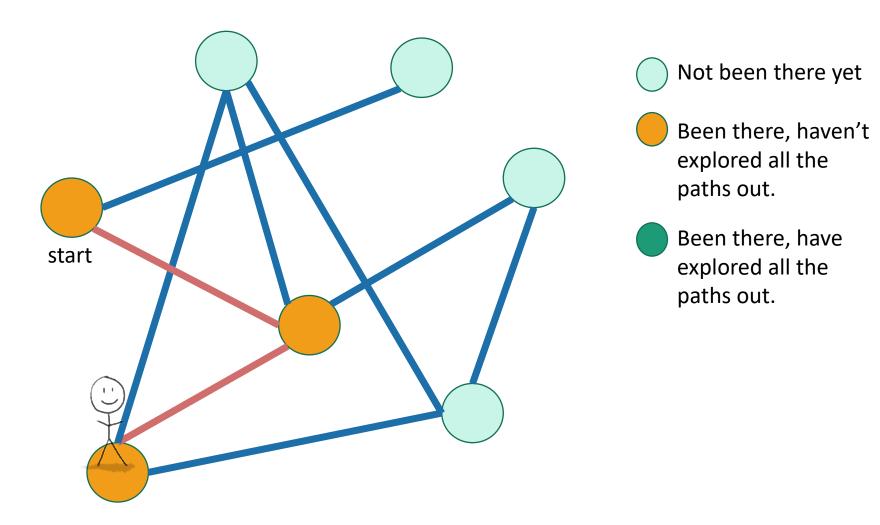
- The most basic graph algorithm that visits nodes of a graph in certain order
- Used as a subroutine in many other algorithms
- We will cover two algorithms
 - ✓ Depth-First Search (DFS): uses recursion (stack)
 - ✓ Breadth-First Search (BFS): uses queue

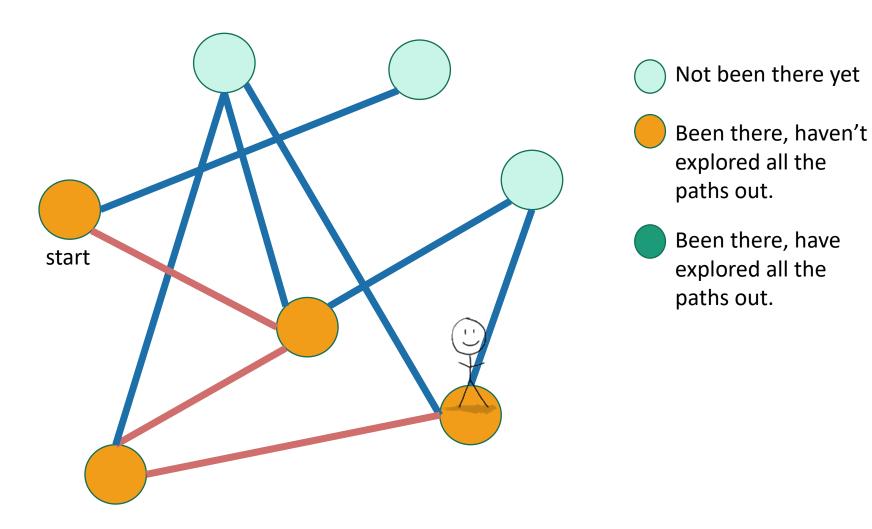

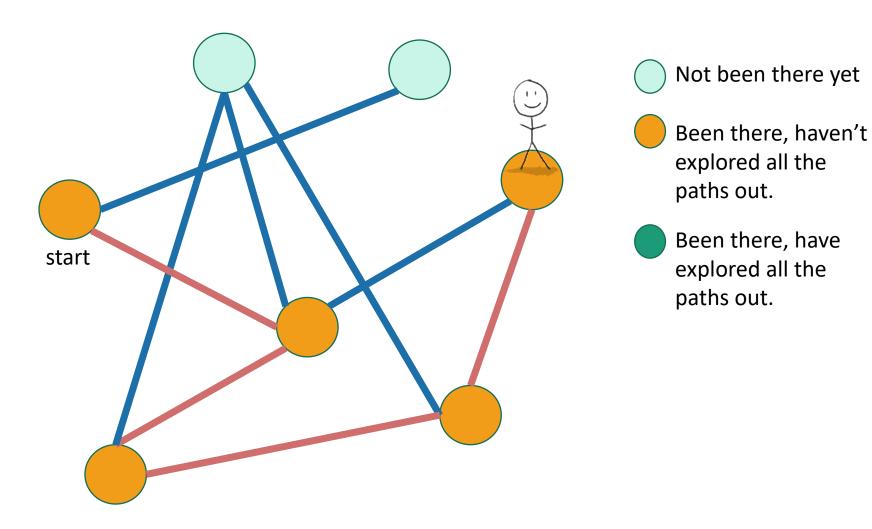

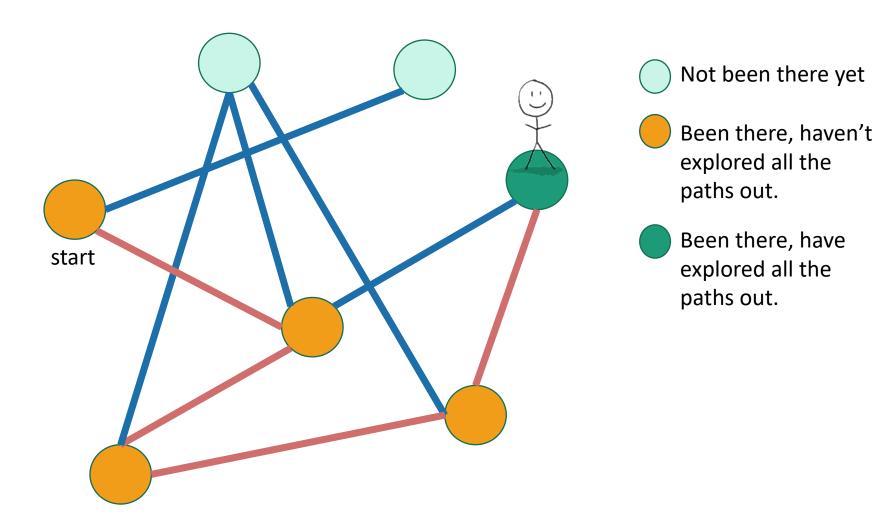

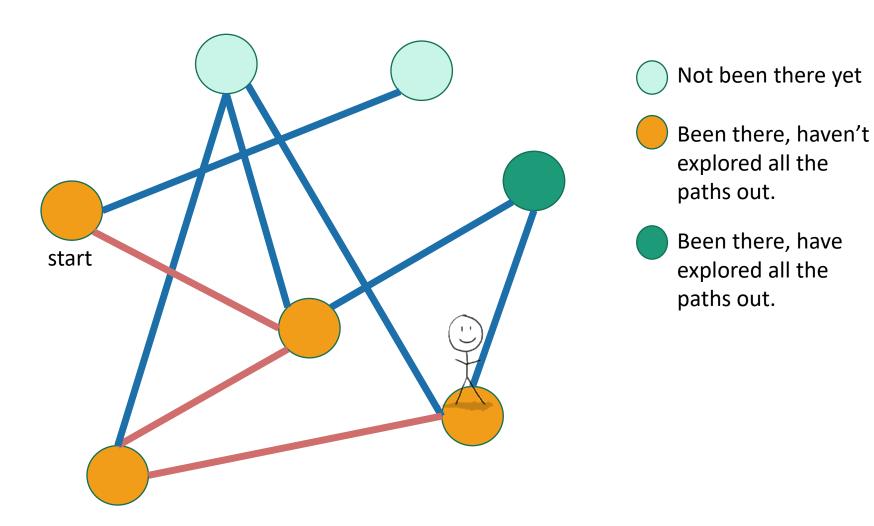

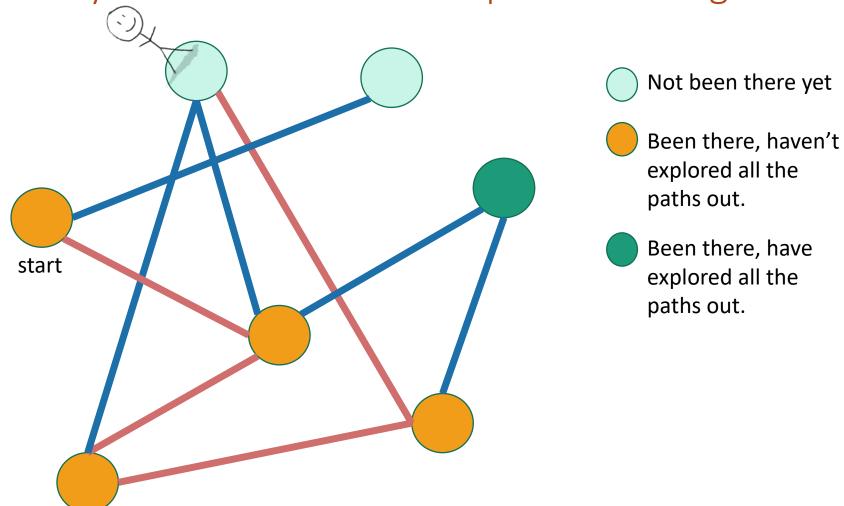

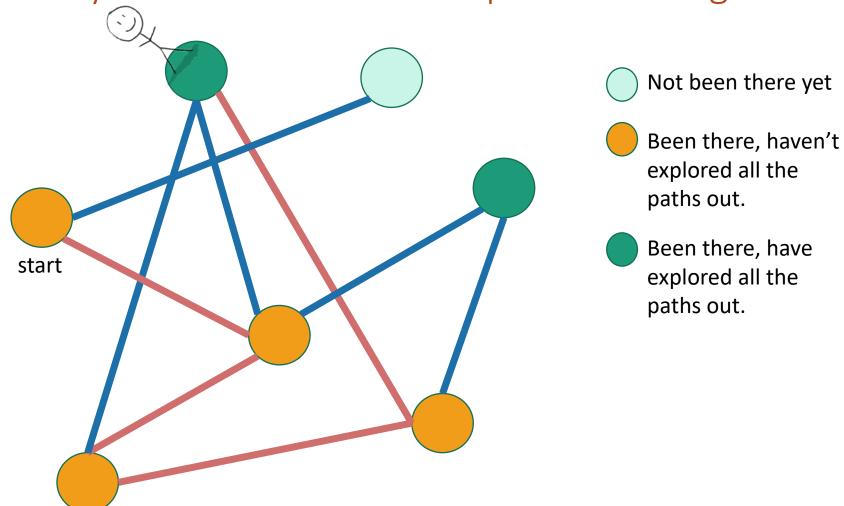

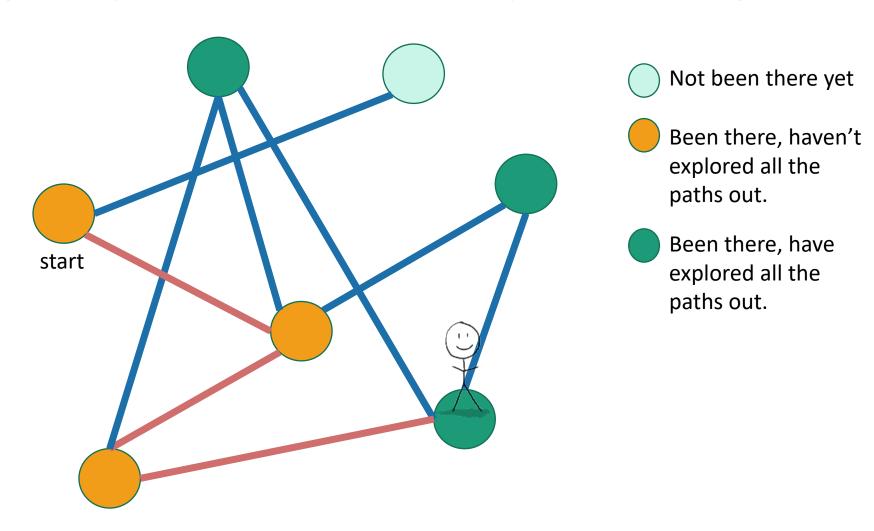

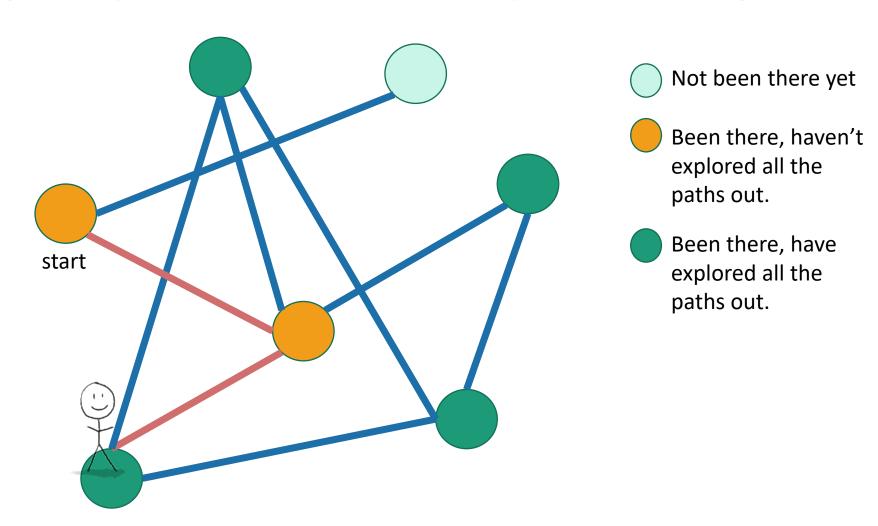

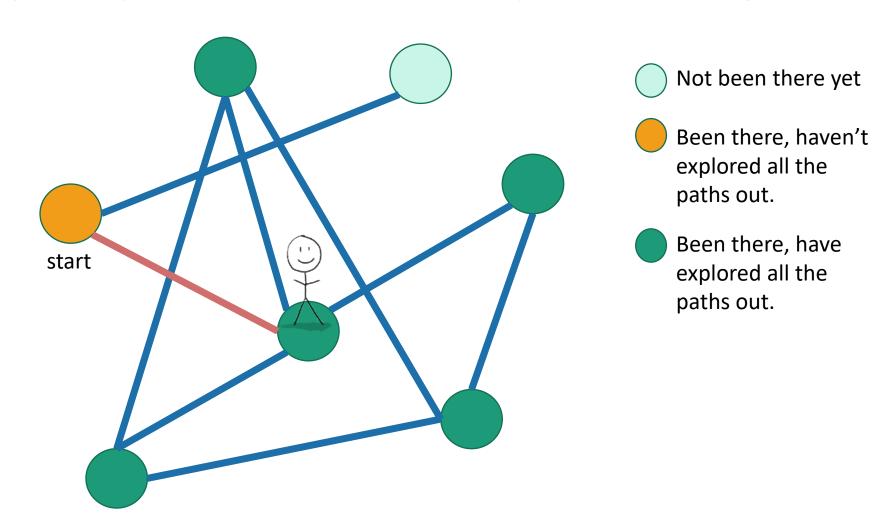

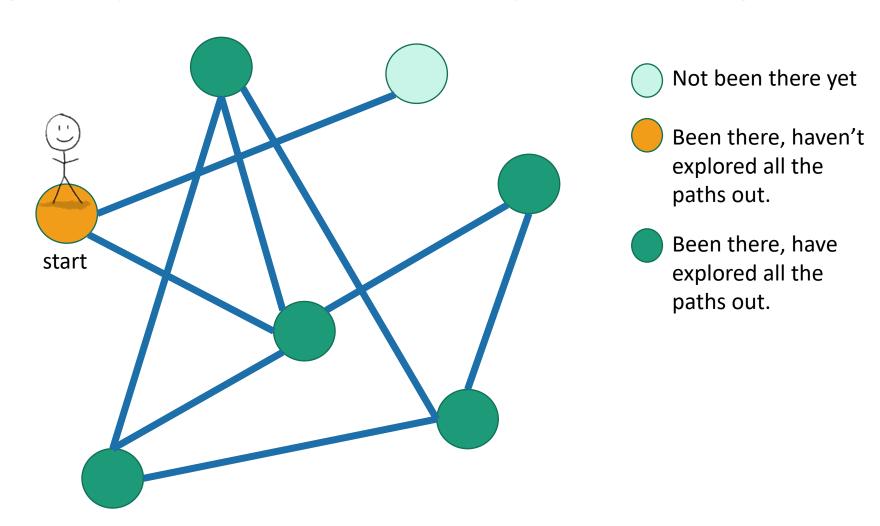

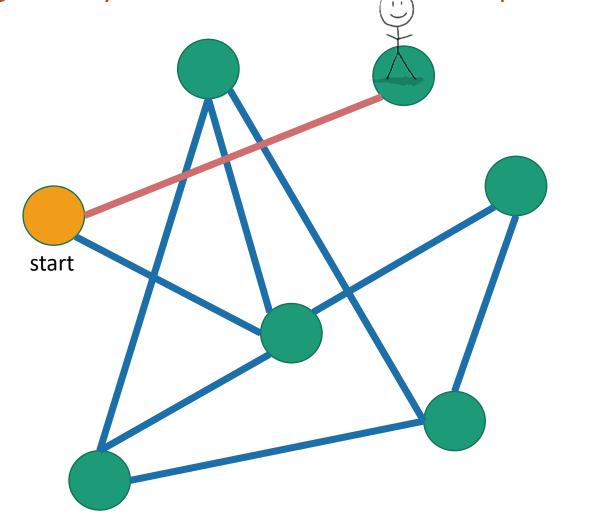
Depth First Search

Exploring a labyrinth with chalk and a piece of string

Depth First Search

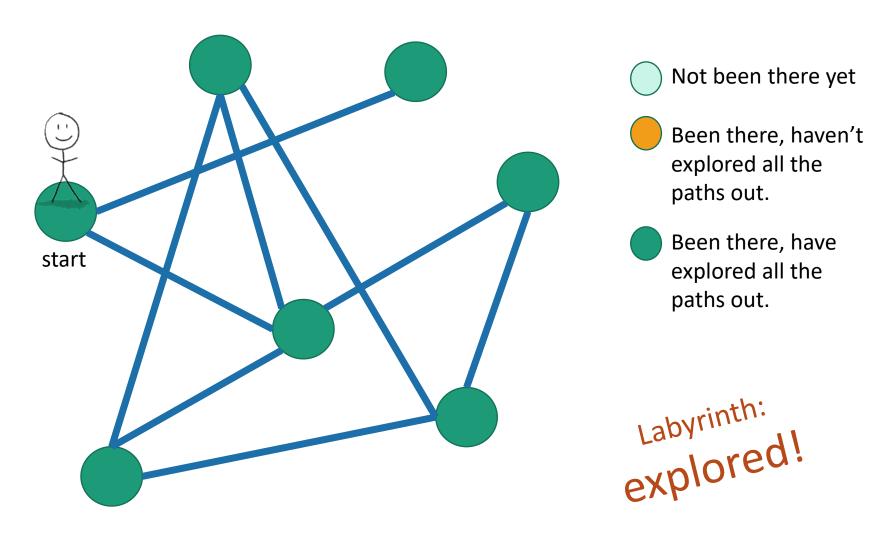
Exploring a labyrinth with chalk and a piece of string

- Not been there yet
- Been there, haven't explored all the paths out.
- Been there, have explored all the paths out.

Depth First Search

Exploring a labyrinth with chalk and a piece of string

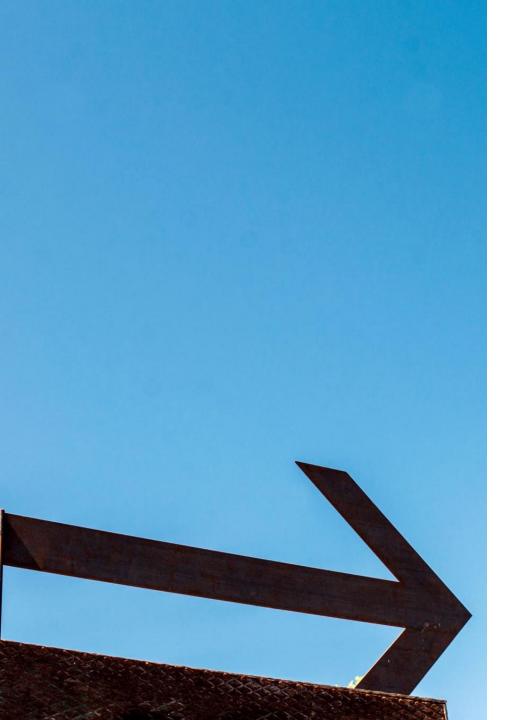

Depth-First Search Algorithm

DFS(v): visits all the nodes reachable from v in depth-first order

- Mark v as visited
- For each edge $v \rightarrow u$:
 - If u is not visited, call DFS(u)
- Use non-recursive version if recursion depth is too big (over a few thousands)
 - Replace recursive calls with a stack

DFS()

```
void Graph::DFS(int v)
     // Mark the current node as visited and
     // print it
     visited[v] = true;
     cout << v << " ";
     // Recur for all the vertices adjacent
     // to this vertex
     list<int>::iterator i;
     for (i = adj[v].begin(); i != adj[v].end(); ++i)
           if (!visited[*i])
                 DFS(*i);
```

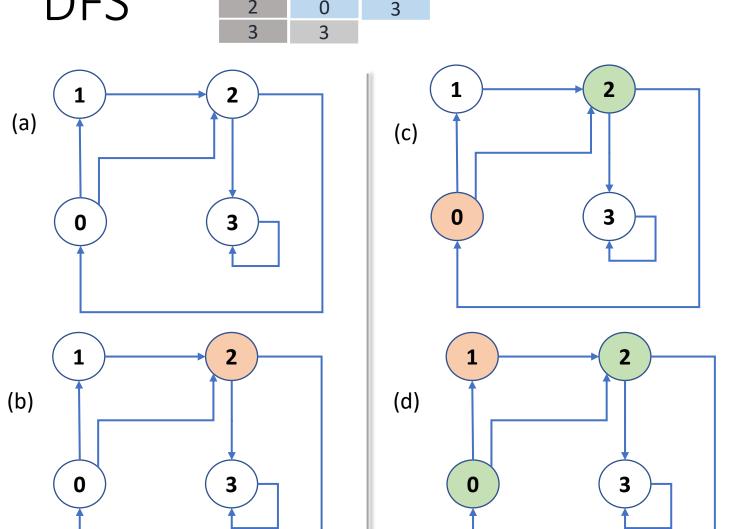
 Source
 Destination

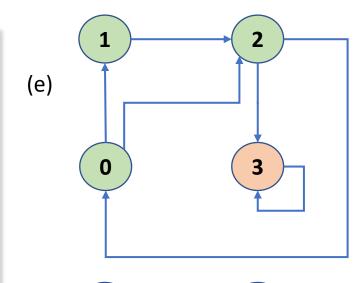
 0
 1
 2

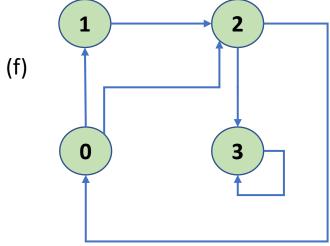
 1
 2
 2

 2
 0
 3

DFS

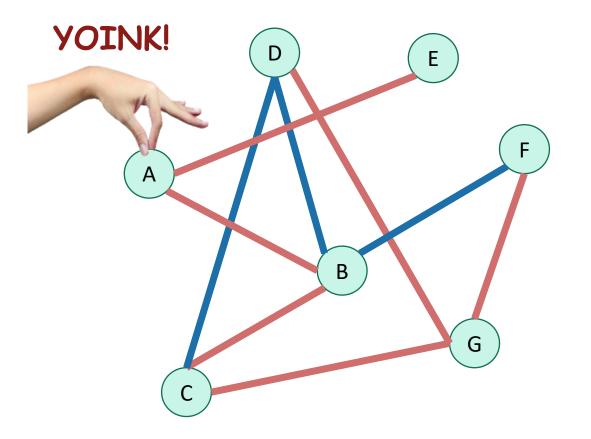

DFS finds all the nodes reachable from the

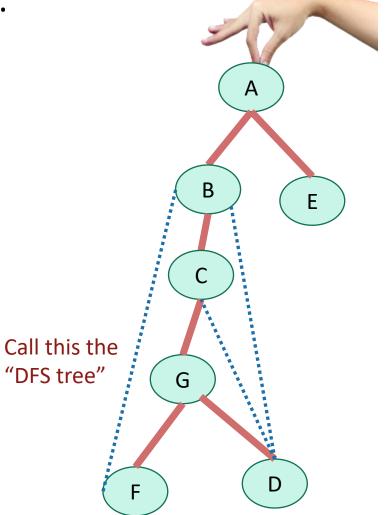
starting point In an undirected graph, this is called a connected component. start One application of DFS: finding connected components.

Why is it called depth-first?

• We are implicitly building a tree:

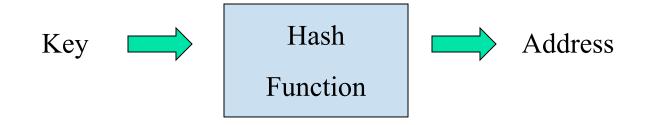
• First, we go as deep as we can.

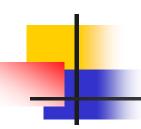

- วิธีการค้นหาข้อมูลส่วนใหญ่ต้องการการเปรียบข้อมูลหลายครั้งกว่าจะ ได้พบข้อมูลที่ต้องการ
- ถ้าเป็นไปได้เราต้องการรู้ว่าข้อมูลที่ต้องการเก็บอยู่ที่ใด แล้วไปที่ ตำแหน่งนั้นโดยตรง
- วิธีการข้างต้น เรียกว่า hash search ซึ่งจะมีอัลกอริทึมเพื่อกำหนด ตำแหน่งที่เก็บข้อมูล

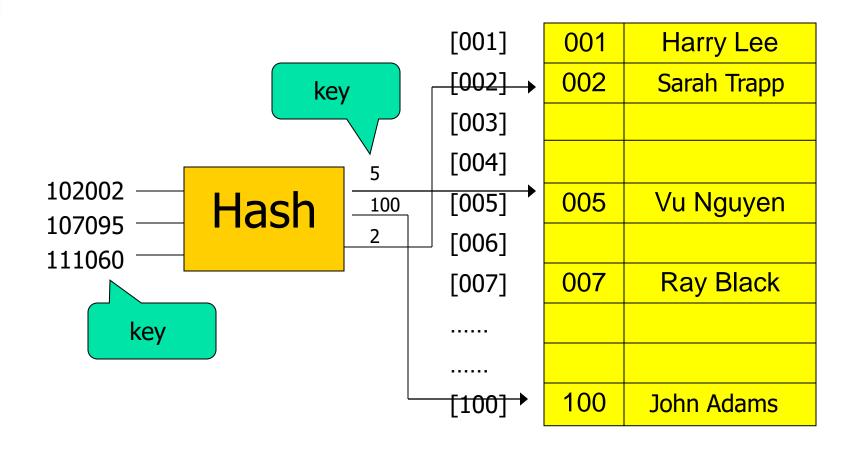
นิยาม

- Hash table เป็นโครงสร้างอะเรย์ที่เก็บข้อมูล
 - โดยทั่วไปจะใช้ key (บางส่วนของข้อมูล) เพื่อกำหนดตำแหน่งที่จะ จัดเก็บในตาราง
- Hashing เป็นเทคนิคที่ใช้ในการแทรก ลบและค้นหาข้อมูลด้วยเวลาเฉลี่ยคงที่
- Hash function เป็นฟังก์ชั่นการแปลง key ให้เป็นจำนวนที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0 to TableSize 1 และจัดวางข้อมูลในตำแหน่งที่ได้

TableSize หมายถึงขนาดของ hash table.

ตัวอย่าง Hash Table

- เนื่องจากจำนวนช่องที่จะเก็บข้อมูลมีจำนวนจำกัด ดังนั้น hash function ที่ดีควรจะสามารถกระจาย keys ไปได้ทั่วตาราง
- ปัญหาชวนคิด:
 - เราจะสามารแปลง key ที่อาจเป็นข้อความให้เป็นตำแหน่งซึ่ง เป็นตัวเลขได้อย่างไร
 - เราจะสามารถแก้ปัญหาการ collision ได้อย่างไร
 - ขนาดของ table size ควรเป็นเท่าใด

เทคนิคการทำ Hashing

สามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่ม

- Simple
 - Direct (and subtraction)
 - Modulo Division
 - Random Number Generation
- Permuting (มักใช้ร่วมกับวิธี modulo division)
 - Digit Extraction
 - Midsquare
 - Folding
 - Rotation

Direct and Subtraction Hashing

- สมมติว่าคีย์ทั้งหมดเป็นตัวเลขและมีลำดับ
- ใช้ keys สำหรับบอกตำแหน่งโดยตรง หรือลบ (subtract) ด้วยเลข บางตัว เพื่อให้ได้ตำแหน่งใน hash table.

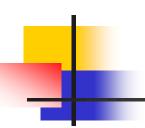
•

Direct and Subtraction Hashing

<u>ตัวอย่าง</u>

- สมมติว่าต้องการเก็บยอดขายสินค้าในแต่ละวันของเดือน เราต้องการอะเรย์
 เพื่อเก็บข้อมูลขนาด 31 ช่อง เราสามารถใช้วันที่ของยอดขายนั้นเป็น key
 เช่น ยอดขายของวันที่ 1 เก็บในช่องที่ 1 เป็นต้น
- องค์กรที่มีจำนวนพนักงานไม่เกิน 100 คน และเลขที่พนักงานอยู่ระหว่าง
 1-100 สามารถใช้อะเรย์ขนาด 100 ช่องในการเก็บข้อมูลโดยใช้เลขที่
 พนักงานเป็นตัวบอกตำแหน่ง
- ทมายเลขเช็คมักจะเริ่มต้นด้วย 101 หมายเลขเช็คสามารถถูก hash ด้วยการลบด้วย 100 เพื่อให้ได้ตำแหน่ง

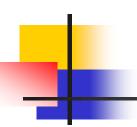
Modulo Division

• มักใช้ในกรณีที่ค่าของ key มากกว่าขนาดของ hash table เช่น เรา ต้องการ hash ข้อมูลที่เป็นตัวเลข 4 หลักให้สามารถเก็บลงในตารางข้อมูล ที่มีเพียง 100 ช่อง

ตำแหน่ง = key MODULUS ขนาดของ hash table

เช่น 1234 / 100 = 12 ได้เศษ 34 ตำแหน่งที่ใช้เก็บ คือ 34

• โดยปกติแล้ว ถ้าให้ขนาดของ hash table เป็น prime number โอกาสที่ เกิด collision มีน้อยลง จากตัวอย่างข้างต้นขนาดควรเป็น 101

Pseudorandom Number Generation

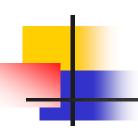
- วิธีนี้ใช้วิธีเดียวกับที่พวก "random number" generators ส่วนใหญ่ใช้
- โดยใช้ฟังก์ชั่น ดังต่อไปนี้

position = $(a * key + c) \mod m$

โดย a, c และ m เป็นตัวเลขที่เลือกขึ้นมาเพื่อให้ผลลัพธ์

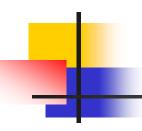
ออกมาเป็น random

ตัวเลขที่เลือกมาควรจะเป็น prime numbers ทั้งหมด

Pseudorandom Number Generation

Keys		results
123456	(17 * 123456 + 7) mod 101	80
348572	(17 * 348572 + 7) mod 101	61
298476	(17 * 298476 + 7) mod 101	61
340857	(17 * 340857 + 7) mod 101	4

Digit Extraction

- เลือกตัวเลขหรือกลุ่มของตัวเลขจาก key และใช้เป็น hash position.
- ตัวอย่าง
 - key เป็นตัวเลข 6 หลัก
 - เราสามารถดึงตัวเลขตำแหน่งที่หนึ่ง สามและห้า เพื่อให้เหลือตัวเลขสาม หลักซึ่งสามารถเก็บในตาราง 1000 ช่อง

Keys	Digit extraction	Key mod 101
123456	135	34
348572	387	21
298476	287	21
340857	305	83

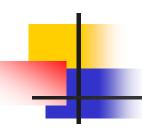

Midsquare

• นำค่า key มายกกำลังสอง แล้วเลือกตัวเลขบางตัวจากผลที่ได้ (โดยปกติ จะเลือกกลุ่มตัวเลขที่อยู่ตรงกลาง) เพื่อใช้เป็น hash position.

ค่า key ไม่ควรเกิน 4 หลักเนื่องจากเมื่อทำการยกกำลังแล้วอาจจะมี ขนาดเกินขนาดของ 32-bit integer.

- ตัวอย่าง
 - 6-digit keys.
 - เลือกตัวเลขตรงกลางสี่ตำแหน่งเพื่อนำมายกกำลังสอง และเลือกสี่ ตำแหน่งกลางจากผลที่ได้เพื่อเป็น hash position

Midsquare

Keys	Take the key	Square the result	Pick the digits
12345	6 2345	2345 * 2345 = 05499025	4990
34857	² 4857	4857 * 4857 = 23590449	5904
29847	6 9847	9847 * 9847 = 96963409	9634
34085	7 4085	4085 * 4085 = 16687225	6872

Folding

- นำ key มาแบ่งเป็นกลุ่มของตัวเลขที่มีจำนวนหลักเท่าๆ กัน
- นำตัวเลขของทุกกลุ่มมาบวกเข้าด้วยกัน
- วิธีการ folding มี 2 วิธี
 - shift folding : เอา key มาแบ่งเป็นกลุ่มของตัวเลขที่มีขนาดเท่ากับ ขนาดของ position ที่ต้องการ แล้วนำค่าของแต่ละกลุ่มมาบวกกัน ถ้า ผลที่ได้มีขนาดเกิน ให้ตัดเลขตัวหน้าทิ้ง
 - boundary folding : เมื่อแบ่งกลุ่มแล้ว นำตัวเลขที่ขอบด้านซ้ายและ ขวาพับมาหรือสลับกันก่อนที่จะบวกแต่ละกลุ่ม

Folding

• ตัวอย่าง แบ่งเป็นกลุ่มละสองหลัก

Keys	Shift Folding	Boundary Folding
123456	12 + 34 + 56 = 102> 02	12 + 43 + 56 = 111> 11
348572	34 + 85 + 72 = 191> 91	34 + 58 + 72 = 164> 64
298476	29 + 84 + 76 = 189> 89	$29 + 48 + 76 = 153 \longrightarrow 53$
340857	$34 + 08 + 57 = 99 \longrightarrow 99$	$34 + 80 + 57 = 171 \longrightarrow 71$

Rotation

- นำตัวเลข n ตำแหน่ง จากด้านหน้าหรือด้านท้ายของ key แล้วหมุนไปยัง ด้านอีกด้านหนึ่ง
- โดยปกติแล้ว จะตามด้วยการทำ modulo division เพื่อให้ผลลัพธ์อยู่ใน ขอบเขตของอะเรย์ที่ใช้เก็บ
- ตัวอย่าง (n = 2)

Front> rear	Rear> front	
3456 <mark>12</mark>	56 1234	
8572 <mark>34</mark>	72 3485	
8476 <mark>29</mark>	76 2984	
0857 <mark>34</mark>	57 3408	
	345612 857234 847629	345612 561234 857234 723485 847629 762984

Collision

- เกิดเมื่อ keys ที่แตกต่างกันให้ค่า hashing position เดียวกัน
- เช่น ถ้าเราใช้ hash table ที่มีขนาด 101 ช่อง และใช้วิธี modulo division ในการ hash คีย์ที่มีขนาดตัวเลข 6 หลัก เช่น 348572 และ 298476 จะให้ค่า hashing position เดียวกันคือ 21
- ค่า keys ไม่สามารถเก็บไว้ในช่องเดียวกันได้

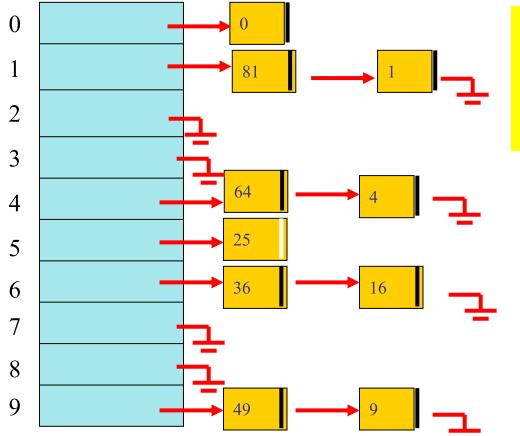
การแก้ปัญหา Collision

- การแก้ปัญหา Collision จะทำโดยหาตำแหน่งใหม่ให้กับ key ถ้าตำแหน่ง
 hash position ของ key นั้นมีข้อมูลอยู่แล้ว
- สามารถแก้ปัญหาได้หลายวิธี เช่น
 - Separate Chaining
 - Open Addressing
 - Linear probe
 - Quadratic probe
 - Double hashing

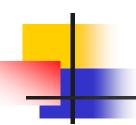
Separate Chaining

สร้างลิงค์สิสต์เพื่อเก็บค่าของข้อมูลที่มี hash position เดียวกัน

สมมติ :

 hashing function คือ hash(x) = x mod 10.

Operations on Separate Chaining

- ค้นหาข้อมูล : ใช้ hash function ในการหาว่าควรจะเริ่มค้นหา ที่ลิสต์ใด
- การแทรกข้อมูล (insert):
 - ค้นหาก่อนว่าข้อมูลนั้นมีอยู่แล้วในลิสต์หรือไม่
 - ถ้าไม่มี ค่อยแทรกเข้าไปในลิสต์นั้น

Insertion Function

กำหนดให้

TABLESIZE ขนาดของตาราง

KEYTYPE ชนิดของ key

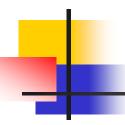
h (KEYTYPE key): hash function

getnode : ฟังก์ชันสำหรับขอเนื้อที่สำหรับโหนดใหม่

bucket : อะเรย์ที่เก็บ pointers ที่ชี้ไปยังลิสต์ของข้อมูล

แต่ละโหนดมีข้อมูล 2 อย่างคือ

- k : key
- next : pointer ไปยังโหนดถัดไปในลิสต์

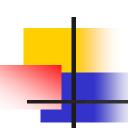
Insertion Function

```
struct nodetype *insert (KEYTYPE key)
    struct nodetype *p, *q, *s;
    i = h(key);
    for (p = bucket[i]; p != NULL && p->k != key; p = p->next;);
    if (p->k== key) return(p); /* key is already exist, do nothing */
    /* insert a new record */
    s = getnode();
    s->k = key;
    s->next = bucket[i];
    bucket[i] = s;
    return(s);
```


Insertion Function

- สามารถแทรกโหนดที่หัวของลิสต์ เนื่องจากง่าย และข้อมูลที่เพิ่งแทรก มักจะมีโอกาสถูกเข้าถึงในอนาคตอันใกล้
- อาจมีการเรียงลำดับข้อมูลในลิสต์ใหม่เพื่อประสิทธิภาพของการค้นหา
- เวลาที่ใช้ในการค้นหาแล้วไม่เจอ จะลดลงถ้ามีการเรียงลำดับข้อมูลในลิสต์ คือเหลือประมาณครึ่งหนึ่งโดยเฉลี่ย
- ข้อเสียของวิธีนี้คือ เปลืองที่สำหรับ pointers และตารางมีขนาดใหญ่

Load Factor

• Load factor เป็นค่าที่วัดว่าตารางใกล้เต็มแล้วหรือยัง

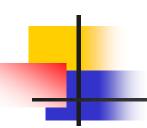
Open Addressing

- Open addressing เป็นอีกวิธีที่แก้ปัญหา collisions ด้วย linked list.
- ไม่มีการขยายขนาดของตาราง
- เมื่อเกิด collision จะทำการหาช่องว่างภายในตาราง
- แบ่งวิธีเป็น

Linear probe

Quadratic probe

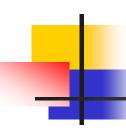
Double hashing

Linear Probing

- เป็นเทคนิคการแก้ปัญหา collision ที่ง่ายที่สุด
- ข้อดีคือข้อมูลจะถูกเก็บใกล้กับตำแหน่งเดิม
- ถ้า hash position ถูกใช้แล้ว ก็หาตำแหน่งถัดไปเรื่อยๆ จนกว่าจะพบ ช่องว่าง
- ตัวอย่างเช่น การแทรก keys { 89, 18, 49, 58, 69} เข้าไปใน hash table โดยใช้ hash function คือ

 $hash(x) = x \mod 10$

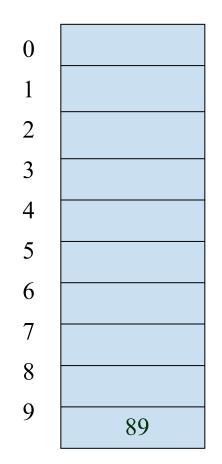

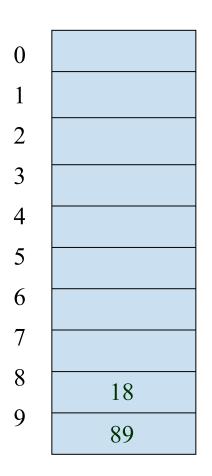
Empty Table

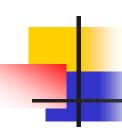
Insert 89

Insert 18

0	
1	
2 3	
4	
5 6	
6	
7	
8	
9	

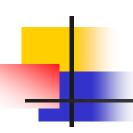
Insert 49

Insert 58

0	49
1	
2	
2 3	
4	
4 5 6	
6	
7	
8	18
9	89

0	49
1	58
2	
2 3 4	
4	
5	
6	
7	
8	18
9	89

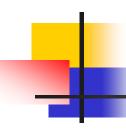
0	49
1	58
2	69
3	
4 5 6	
5	
7	
8 9	18
9	89

Quadratic Probing

- วิธีนี้จะช่วยลดปัญหาการกระจุกตัวของข้อมูล (primary clustering problem) เมื่อใช้วิธี linear probing.
- ทุกครั้งที่มีการซ้ำ จะหาช่องถัดไปที่ i² โดยที่ i เริ่มจาก 1 และเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ทีละ 1 ถ้ายังไม่พบช่องว่าง
- สมมติ hashing function คือ

 $hash(x) = x \mod 10$

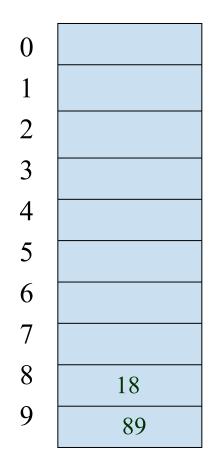

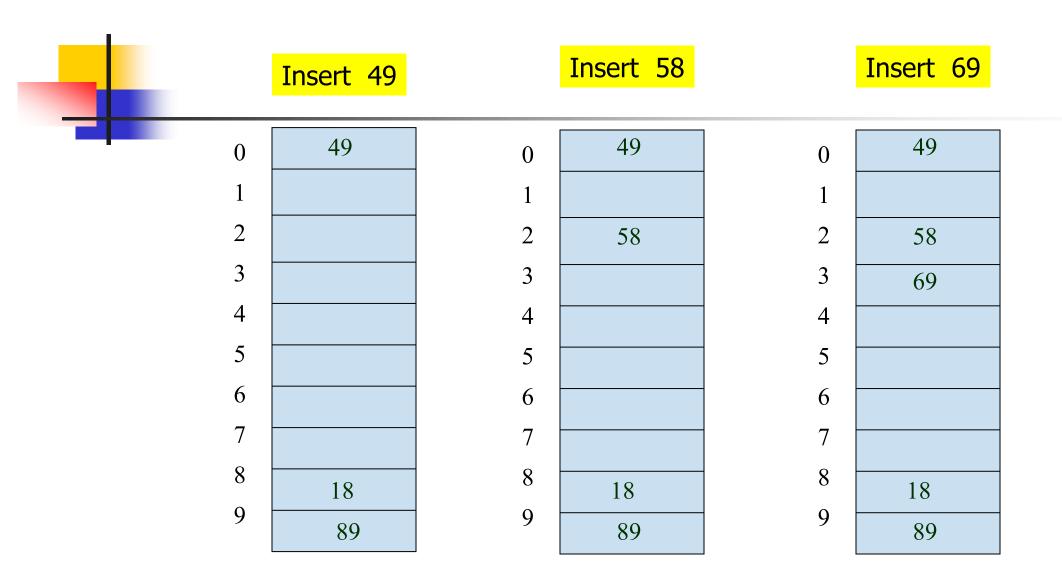
Empty Table

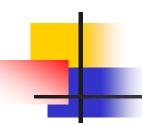
Insert 89

0	
1	
2	
3 4 5 6	
4	
5	
6	
7	
8	
9	

0	
1	
2 3	
3	
4	
5 6	
7	
8 9	
9	89

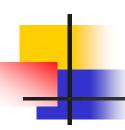

Quadratic Probing (cont.)

- วิธี linear probing ถ้าปล่อยให้ hash table ใกล้เต็ม ประสิทธิภาพจะลดลงมาก
- วิธี quadratic probing จะยิ่งแย่ในสถานการณ์ดังกล่าว
- ถ้าขนาดของตารางไม่ใช่ prime อาจทำให้ไม่สามารถหาช่องว่างได้หลังจากที่ ตารางเต็มประมาณครึ่งหนึ่งแล้ว
- เป็นเพราะครึ่งหนึ่งของตารางจะถูกใช้ช่องเก็บข้อมูลที่เกิดจากการ collisions.
- ถ้าตารางว่างครึ่งหนึ่งและขนาดเป็นเลข prime จึงจะรับประกัน ได้ว่าจะสามารถหาที่ว่างสำหรับข้อมูลใหม่ได้

Double Hashing

- ถ้าเกิด collision ก็ทำ hashing อีกครั้งหนึ่ง ส่วนมากจะใช้ second hash function
- ถ้าเลือก hash₂(x) ไม่ดีก็จะยิ่งแย่ไปใหญ่
- Hash function ต้องไม่ให้ค่า 0
- Hash function ที่นิยมใช้ครั้งที่สองคือ

$$hash_2(x) = R - (x mod R)$$

• R เป็น prime ที่มีขนาดเล็กกว่า TableSize.

สมมติ : hashing function คือ $hash(x) = x \mod 10$

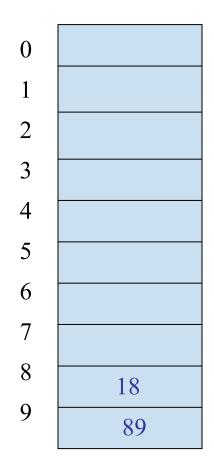

Empty Table

Insert 89

0	
1	
2	
23456	
4	
5	
6	
7	
8	
9	

0	
1	
2	
3	
4	
3 4 5 6 7	
6	
7	
8	
8 9	89

$hash_2(x) = R - (x \mod R)$, R = 7

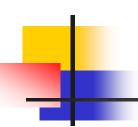

Insert 49

0	
1	
2	
3 4 5 6	
4	
5	
6	49
7	
8	18
9	89

0	
1	
2	
3	58
4	
23456	
	49
7	
8	18
9	89

0	69
1	
2	
2 3	58
4	
4 5 6	
	49
7	
8	18
9	89

Rehashing

- ถ้าค่า load factor มากเกินไป แสดงว่าตารางใกล้เต็มแล้ว อาจใช้เทคนิค rehashing เพื่อแก้ปัญหา ทำโดย
 - สร้างตารางใหม่ที่มีขนาดเป็นสองเท่าของของเดิม และใช้ hash function ใหม่สำหรับตาราใหม่
 - เอาค่าในตารางเดิมมาทำ hashing ใหม่ เพื่อหา hash position ใน ตารางใหม่
- การทำ Rehashing สามารถทำได้หลายวิธี

ตัวอย่าง

- แทรกต่า 13, 15, 24, 6
- hash function คือ $h(x) = x \mod 7$
- Linear probing ถูกใช้ในการแก้ปัญหา collisions.

0	6
1	15
2	
3	24
4	
5	
6	13

Load factor = 0.57

0	6	
1	15	
2	23	
3	24	
4		
3 4 5 6		
6	13	

Load factor = 0.71

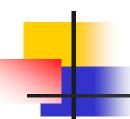

- หลังจาก 23 ถูก insert ตารางจะมีข้อมูลเกิน 70%
- ตารางมีข้อมูลมากเกินไป จึงต้องสร้างตารางใหม่
- ขนาดขงตารางใหม่ควรจะใหญ่เป็นสองเท่าของตารางเดิม และควรเป็น prime (17)
- hashing function ใหม่คือ

$$h(x) = x \mod 17$$

• อ่านข้อมูลตารางเก่าที่ละช่อง หา hash position และใส่ในตารางใหม่

0	
1	
2	
3	
4	
5	
6	6
7	23
8	24
9	
10	
11	
12	
13	13
14	
15	15
16	

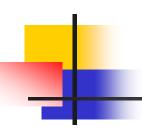
เมื่อใหร่ต้องทำ Rehashing

- 🛘 เมื่อตารางเต็มครึ่งหนึ่งแล้ว
- 🛘 เมื่อไม่สามารถแทรกข้อมูลใหม่ได้แล้ว
- □ เมื่อค่า load factor ของตารางเกินค่าที่กำหนดไว้

String Hashing

- หาค่า ASCII ของแต่ละตัวอักษรเพื่อแปลงเป็นตัวเลข
- นำค่าที่แปลงได้ของแต่ละตัวมาพับรวมกัน หรือบวกกันเพื่อให้ได้
- หลักของตัวเลขน้อยลง แล้วจึงนำไปใช้กับ hash function
- ตัวอย่างการ hash ข้อมูล "Hello".
 - Hello มีลำดับค่า ASCII คือ 72, 101, 108, 108, 111
 - พับหรือบวกชุดของตัวเลขเข้าด้วยกัน ได้ค่า 500
 - นำค่านี้เป็นจุดเริ่มต้นเพื่อใช้กับ hashing function ที่เลือก

Hashing กับ Binary Search Tree

	Binary search tree	Hash table
insert and find operation.	Yes	Fastest
Support routine that require order	Powerful	-
Find minimum/ maximum element.	Yes	-
Quickly find all item in a certain range	Yes	-
□ Worst case	Sorted Input	Implementation Error